

מתוך החומרת שיצאה ביום ה'פסח' לפטירתה fe חיה

לזכר חיה – יום השלושים / נירה פלבס קב' "שחר" מוסד הרי אפרים

דצמבר 1955

יהי זכרה ברוך,

רוצה הייתי, ולו אך פעם אחת, לחדור לעולם החלומות.

להכנס בשנית לחדרה של חיה, להשתרע על המיטה, להרגיש שוב את אותה החמימות

שהקיפה את אישיותה של חיה.

המציין אותה הייתה זו האימהות. ידה הברוכה שרתה בכל. היא ידעה לדאוג לכולם וליצור

אווירה מרגיעה סביבה. אך נכנסת לחדרה וכבר עוטפת אותך אותה אווירה המיוחדת לחיה.

הכרתיה בטוב לכה באהבתה למשפחה ולילדיה. זכורני מה אהבה לצאת לשוט עם ערביים,

עם כל המשפחה, לטייל על הכביש. כולה הייתה נתונה לילדיה אלה ולילדי הקיבוץ בכלל.

אהבה את עבודתה והתמסרה לה. כל פעם הייתי יכולה להיכנס למטבח ולקבל מה שהוא

מחיה. היה בה מה שהוא מופלא שגרם לכולם שיחבבוה. ידעה לדאוג לחברים.

רק עתה נודע לי על עברה, על הבחורה שהתחנכה על ברכי הדת והמסורת היהודית והשכילה

לבנות את חייה בקיבוץ אחרי חיכוכים נפשיים רבים.

בפתאומיות, כגדוע אילן הנגדע ביד אכזרית, נעלמה ופסה מעולם החיים.